

پرهنسیپه کانی گونجان له نیوان ئاین و فهلسهفه لای (غزالی) (ه.ه.ک - ۱۱۱۱ز)

خالد اسماعیل حمد^۱ - کامهران عزیز عبدالله^۲

Kamaran.aziz@koyauniversity.org - xalidismael.rania@gmail.com

^۱ بهشی میژوو، فه کهلتی پهروهرد، زانکۆی کۆیه، کۆیه، ههرێمی کوردستان. عێراق.

پوخته:

ناونیشانی ئەم توێژینهوه زانستییه فاکتهرییه که بۆ سهلماندنی پهیههندی نیوان ئاین و فهلسهفه، که ئەم توێژینهوهیه چارهسهری کیشهی پهیههندی نیوان ئاین و فهلسهفه دهکات، که ههر دوکیان هاواری یه کترن، ههرچهنده هه ندیک کهس پێیانوايه ئاین و فهلسهفه دو مه عریفه ی له یه کتر جیاوازن، به لām له م توێژینهوهیه دا ئەوه دهرده که ویت نهک ههر جیاوازن به لکو هاواری یه کترن وهک (فارابی)^(۲) ده لیت: (چۆن ئاین ویتلی حه قیقته ته به هه مانشیوه ش فهلسهفه ویتلی حه قیقته ته). گرنگترین ئامانجی توێژینهوه ش گونجاندنی نیوان ئاین و فهلسهفه یه له دیدی غه زالیدا، که وهک فه یله سوف و شه رعناسیک گونجانی له نیوان ئاین و فهلسهفه دا کردوه، به لām پرسیار لێردا ئەوه یه ئاین و فهلسهفه ده توانن به یه که وه بگونجین یاخود نا؟ ئایا غه زالی که لای که سانیک شه رعناسه توانیویه تی گونجان له نیوان ئاین و فهلسهفه دا بکات؟ ئایا په یوهندی نیوان ئاین و فهلسهفه په یوهندییه کی ته رتیه یاخود نه رتیه؟

کللی وشه کان: پرهنسیپ، گونجان، ئاین، فهلسهفه، غه زالی.

Principles of Compatibility Between Religion and Philosophy According to Al-Ghazali (d. 505 AH / 1111 CE)

Khalid Ismail Hamad¹ - Kameran Aziz Abdullah²

²¹Department of History, Faculty of Education, Koya University, Koya, Kurdistan Region, Iraq.

Abstract:

The title of this scientific study serves as a factor in proving the relationship between religion and philosophy. This research addresses the problem of the connection between religion and philosophy, asserting that both are in agreement, even though some individuals believe that religion and philosophy are two distinct forms of knowledge. However, this study reveals that they are not only not distinct but are, in fact, in agreement. As Al-Farabi states: "Just as religion seeks truth, so too does philosophy seek

truth." The most important objective of this research is to reconcile religion and philosophy from Al-Ghazali's perspective, as he, being both a philosopher and a jurisprudent, achieved compatibility between religion and philosophy. However, the question here is: Can religion and philosophy truly coexist? Did Al-Ghazali, whom some consider a jurisprudent, succeed in reconciling religion and philosophy? Is the relationship between religion and philosophy a positive or negative one?

Keywords: Principles, Compatibility, Religion, Philosophy, Al-Ghazali.

پیشه کی:

غەزالی وەك فەیلەسوف و شەرعناسیكی جیهانی ئیسلامی لە ھەوڵی گونجاندنی نێوان ئاین و فەلسەفەدا بوە، بۆ سەلماندنی ئەم گونجاندنەش لە چەندین كەتیی خۆیدا وەك (الاقتصاد فی الاعتقاد، إحياء علوم الدين، قانون التؤیل) دا زۆر بە راشكوانە پرسى گونجاندنی نێوان ئاین و فەلسەفەى خستۆتەرۆ. ئامانجى توێژینەوێكەش ھەلگرتنى ھەرچى ئاستەنگ و لەمپەرێك لە نێوان ئاین و فەلسەفەدا ھەبە ھەلبگیریت، لەم توێژینەوێكەدا ئەمە بخەیتەرۆ، كە ئاین بەبێ فەلسەفە كەموكۆرەو فەلسەفەش بەبێ ئاین كەموكۆرە و ھیچیان بەبێ ئەویترنابێت.

لەم توێژینەوێكەدا میتۆدى شىكاریمان بەكارھێناوە بۆ ئەوێ شىكارى ئەو پەرەھەندانە بكەین، كە چۆن غەزالی سازشی لەنێوان ئاین و فەلسەفەدا كردو، ئاخۆ توانیویەتی سازش لە نێوان ئەو دوو پەرەھەندە مەعریفەیدا بكات. گونجاندنی نێوان ئاین و فەلسەفە یەكێكە لەو پرسە گرنگانە، كە زۆربەى بیرمەندان و فەیلەسوفانى بەخۆیەو سەرقالكردو، بۆتە جێگای مشتومر بۆیەش پێویست بەو دەكات كە چەندین توێژینەوێك لەنێوان ئاین و فەلسەفەدا بكریت، بۆئەوێ بگەینە ئەو راستیەى كە ئەم دوو مەعریفە یەكێكە لە یەكتر جیاوازی و ھاوئامانج و وێلى حەقیقەتن. لەم توێژینەوێكەدا جگە لە پوختە بە زمانى كوردی و ئینگلیزی و ئەنجام و لیستی سەرچاوەكان و پیشەكی دابەشكردنەبێت بۆ سێ تەوەرە، تەوەرەى یەكەم: قورئان بێركردنەوێك بە ئەرك دەزانین. لەم پرسەدا غەزالی بەلگەى قورئانى بێركردنەوێك دەخاتەرۆ كە چۆن قورئان باس لە تێروانین دەكات، تەوەرەى دوهم: تەئویل لای غەزالی لەم پرسەدا غەزالی باس لە تەئویل چەند ئایەتێكى قورئانى دەكات كە پێویستە ئایەتە رۆالەتیەكان تەئویل بكرى، تەوەرەى سێیەم غەزالی باس لەو دەكات كە ئایەتەكانى قورئان ھەم رۆالەت و ھەم ناوەرۆك.

لەم توێژینەوێكەدا پشتمان بە چەند سەرچاوەیەكى رەسەن بەستووە كە زیاتر ھى غەزالین وەك (احیاء علوم الدين و قانون التأویل و المستصفى من علم الاصول و فیصل التفرقة بین الاسلام والزندقة والاقتصاد فی الاعتقائد) و چەند سەرچاوەیەكىتری لاوەكەى وەكو كەتیبەكانى (الحقیقة فی نظر الغزالی) لە نویسنی (سلیمان دنیا)⁽³⁾ و زیاتر سودمان لە كەتیبی (إشکالية التأویل بین كل من الغزالی وابن رشد) بینیو، لە نویسنی (احمد عبدالمهمین)⁽⁴⁾ و چەند سەرچاوەیەكىتر.

تەوەرەى یەكەم: قورئان بێركردنەوێك بە ئەرك دەزانیت:

ئامانج لەو گوتەى ئەوێ تەوێیەكى شەرى بكەین، ئایە تیفكرین لە فەلسەفە و زانستی لۆژیک كارێكى رێگەپێدراوێك یاخود نا. چ لە رەھەندى شیاوێكەو و چ لە رەھەندى پێویستیەو، غەزالی دەلێت: ((كارى فەلسەفە جگە لە تیفكرین و تێروانین بۆ ھەبەوێكەن شتێكىتر نییە)). (الغزالی، 2004: 250/6) ئەمەش گوزارشتكردنە لە بەلگەى بونی بەدیھێنەر،

بونه وهرانیش به لگهن له سهر ناسینی به دیهینهر. شهر ده بیته شوینگره وه و گوزارشت له بونه کان ده کات، و به شیوهیه که ئهم به لگه ناو ده نیت (واجب الشرع) به لام شهر بانگه شهی بونه وهران ده کات له رینگه عه قله وه. و خوی گه وره ده فره ویت: (فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ) (الحشر: 2) واتا په ندوه ربگرن ئه ی خاوه نانی بیرو هوش، (ابن کثیر، 2014: 341/5) ئهمه ش به کارهینانی قیاسیکی عه قلی یا خود عه قلی شهر عی له گه لیدا ههروه ها خوی گه وره ده فره رمویت: (وَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ): ۱۸۵ واتا ئایه ئه وانه ناروانن له و مولکه گه وره و فراوانه له ئاسمانه کان و زه ویدا ههیه و له و شتانه ی خوی گه وره دروستی کردون. (ابن کثیر، 2014: 535/2)

ئهو تیکسته ش هۆکاریکه بۆ تیفکرین له ته وای بونه وهر و شهر پتویستی کردوه به عه قلی له بونه وهر وردبینه وه و تیفکرین ئهمه ش گوزارشت کردن نییه له شتیک که زیاتر بیت له هه لهینجانی دیار له نادیار. ئهو قیاسه ش وه که قیاسیکی پتویست کراوه بۆ ئه وهی له بونه وهر رابمیت، ئهم جوړه تیفکرینه ش واتی ئه وهیه که شهر بانگه شه بۆ ئه وه ده کات و سوره له سهر ئه وهی که ئهمه ته وای جوړه کانی قیاسه و ناوی نراوه به لگه (برهان).

به شهر عی بونی قیاس: له سهر قسه کار پتویست نییه بلی: ئهو جوړه قیاسه عه قلییه یان بیدعهیه. (الموسوی، 1989: 227)

به و شیوهیه پتویسته باوه رمان به قیاسی عه قلی هه بیت و بریاریدهین که شهر تیروانی قیاسی عه قلی و جوړه کانی پتویست کردوه، هه وه کو چون تیروانی قیاسی فیهی واجب کردوه. ئهمه ش رون ده بیته وه هیچان پیش ئه وه یتریان نه که و توه. بۆیه لیره دا پتویسته تاوتوی قیاسی عه قلی بکهین، پتویسته له سهرمان تاوتوی بکهین و په نابهرینه بهر پشت به ستن و دواستن هه تا دهیانناسین ئهمه ش شتیک قورسه که سیک بتوانی تیبگات. ئهمه ش شتیک قورسه یه کی له و شتانه هه لهینجین که پتویستمانه بۆ ناسینی جوړهانی قیاسی فیهی به لکو ناسینی قیاسی عه قلی بهم شیوهیه ئازاده.

لیره دا ئه وه مان بۆ رونده بیته وه که کتیه پیشینه کان تیروانیان پتویست کردوه، له کاتیکدا گه وهه ری کتیه کانیان و ئامانجیان بریتیه له وهی که شهر جهختی له سهر کردو ته وه، نه هیکردنی تیروانین په یوه سته به ئه هلی تیروانینه وه. ئهمه ش داخستنی ئهو ده روزه یه بو که مروفه کان بتوانن بانگه شهی ناسینی خوی گه وره بکهین، چونکه ئهم ده روزه یه ده بیته ناسینی حه قیقه تی مه عریفه.

حەق دژی حەق نییه

کاتیک بریار له سهر ئه وه ده دریت که ته وای موسلمانان باوه ریان به و شهریه ته ئیلاهی (حەق) ههیه و بۆمان رونده بیته وه که تیروانی به لگه ی پتوچه وانه ی شهر نییه، بۆیه حەق دژی حەق نییه، به لکو هاواران. (الموسوی، 1988: 230 – 231)

لای غه زالی تیروانین پرسیکی شهر عیه به شهر عی ده زانیت، و پیوایه تیروانین پرسیکی فه لسه فیهیه، و فه لسه فه ش جگه له تیروانین بۆ گه ردون شتیکتر نییه، بونه وهرانیش به لگهن له سهر ناسینی به دیهینهر، واتا فه لسه فه بریتیه له بیرکردنه وه له گه ردون و ناسینی گه ردونیش به لگه یه له سهر به دیهینهر که خوی گه وره یه.

ههروه ها غه زالی له سهر پرسی تیروانین چه ندین ده قی قورئانی دینیتته وه، که چون خوی گه وره باسی له گرنگی تیروانی زهوی و ئاسمانه کان ده کات، که بیرکردنه وه هۆکاریکه بۆ ناسینی خوی گه وره. له گه ل ئه وه شدا غه زالی فه رموده ی پیغه مبه ر (د.خ) دینیتته وه که ده فره رمویت: ((بیرکردنه وه ساتیک باشتره له عیاده قی سالتیک)). (أخرجه ابن حبان فی کتاب العظمه (299/1) فی حدیث ابی هریره)

توێژهر پیوایه غه زالی چه ندین فه رموده یتر دینیتته وه، دواتریش چه ندین وته ی پیشینانی خوا په رست و شوینکه و توان دینیتته وه که باس له گرنگی بیرکردنه وه وه تیروانین دده کهن. به لام له هه مان کاتیشدا غه زالی فه رموده له سهر ئه وه دینیتته وه

که پێویسته مڕۆف بیر له دروستکراوه کانی خوای گهوره بکاتهوه نهک له خوای گهوره، چونکه سهرده کیشیت بۆ بیباوهری کهواته بیرکردنهوه لای غهزالی گرنگی تایبهتی خۆی ههیه بۆ ئهوه که سانهی بیرده که نهوه.

تێروانین گرنگیهی کی تایبهتی ههیه لای غهزالی، وهک میتۆدیک به کاریهتیاوه له چاره سهزکردنی کیشه کان بۆ ئهوهی بگاته حهقیقهت، میتۆدی تێروانین لای غهزالی ئهوهیه که پێویسته کردهوه کان ببنه بهرچاوپرونی و مهعریفه چونکه بهرچاوپرونی پێویستی به تێروانین و تیفکرین ههیه و چاره سهزی کیشه کانیش په یوهستن به وردی تیفکرین و سهزنجانی تێروانینهوه. کردهوه کانیش به هۆی تیفکرینهوه به دهستدین و غهزالی له تێروانیندا پرسه ههستییه کان و پێویستییه کان وهرده گریت له تیفکرینه فلهسه فیه کاندایه یارهی ئیلاهیات.

دهست دهکاته توێژینهوه له حهقیقهتی نهفسی مڕۆف و به لگهی عهقلی بونی دهچه سپینیت، پاشان به پله بهندی به رهو ناسینی خودا دهچیت. (المجیدل السناد- 2016: 132)

پله و پایهی بیرکردنهوه:

خودای گهوره له قورئاندا به چه نندین شیوه فهرمانی کردوه به بیرکردنهوه و تێرمان که ههژمارناکرین، ههر بهو جوهره مه دح و سه نای ئهوانه ی کردوه بیرده که نهوه و ده فه رمویت: (الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) (ال عمران: 191) واته: ئهوانه ی که یادى خوا ده کهن به پێوه و به دانیشتنه وه به پاکشانه وه وه بیرده که نهوه له دروستکردنی ئاسمانه کان و زهوی ئه لئین ئه ی په روه دگه رمان جیهانت به ی هۆ دروستنه کردوه، پاک و بێگه ردی بۆ تو ده سا تۆش به مانپاریزه له سزای ئاگرى دۆزه خ. (ابن کثیر، 2014: 744/1)

ئین عه باس ده فه رمویت: دهسته یه ک بیرمان له خودای گهوره کرده وه، پێغه مبه ر (د.خ) فه رمو ی: ((بیر له دروستکراوانی خودا بکه نه وه، بیر له خودا مه که نه وه، چونکه ئیوه ناتوانن بگه نه راده ی ئه وه)). (أخرج أبو نعیم فی الحلیة (67/6) بالمرفوع منه، بإسناد ضعيف)

غه زالی ده لیت: ((گه ر مڕۆف بیرکردنه وه ی هه بێت له هه مو شتیک په ند و ئامۆژگاری وه ده گریت.)) (الغزالی، 2004: 256 /6)

غه زالی ده لیت: حه واریه کان و اتا ها وه لان به عیسای کورپی مه ریه میان (د.خ) وت: ((ئهی رۆحی خودا، ئایا ئه مڕۆ له سه ر زهوی هاوشیوه ی تۆ بونی هه یه ؟ فه رمو ی: به ی، ههر که س یادى خوا بکات و بێده نگبو نی بیرکردنه وه، و ته ما شا کردنی په ند و ئامۆژگاری، ئه و که سه هاوشیوه ی منه)). (الغزالی، 2004: 256 /6)

له (أبي سعيد خضر) یه وه فه رمو ی: پێغه مبه ر (د.خ) فه رمو ی: ((به شی عیبادهت به چاوتان به خشن))، وتیان: ئه ی پێغه مبه ری خودا، به شی چا و له عیبادهت کامه یه ؟ فه رمو ی: (وردبونه وه له مه صف و بیرکردنه وه تیایدا و په ند وه گرتن له سه رسور په ی نه کانی). (الغزالی، 2004: 257 / 6)

شافعی (ر.خ) ده فه رمو ی: (با له بێده نگى کۆمه کی وه ربه گرن بۆ سه ر قسه، له بیرکردنه وه کۆمه کی وه ربه گرن بۆ هه له ینجانی مانا). هه روه ها ده فه رمو ی: (دروستی وردبونه وه له کاروباره کان رزگاریونه له غرور – له خۆبا یبون- سوربون و لیپران له بۆچوندا سه لامه تیه له کوچه روه ی و په شیمانی، ئارامی و له سه رخۆپی و بیرکردنه وه په رده له سه ر لیپران و دانایی لاده دن، راپۆژی حه کیمان دامه زرانه له نه فسا و هێزه له بینیدا، بۆیه به ر له سوربون و لیپران بیربه که ره وه، تێر بامینه به رله وه ی

هێرش ببهی و پهلامار بدهی). ئەمانە بریتیون لە قسەى زانایان دەربارەى بیرکردنەوه، هیچ کام لەو زانایانە دەستینەبردووە بۆ باسێ راستەقینەى بیرکردنەوه و رۆشنکردنەوهى مەجرای بیرکردنەوه. (الغزالی، 2004: 6 / 260)

رۆشنکردنەوهى راستەقینەى بیر و بەرهەمى بیر

مانای بیر بریتییه لە ئامادەکردنى دو مەریفە لە دڵدا بۆ ئەوهى مەریفەى سییه میان لێوه بەرهەمبێت. (الغزالی، 2004: 261/6)

گەر کەس مەیلی بەلای دنیادا بو ژیاى دنیای هەڵبژارد، ویستی بزانی دواڕۆژ لە پێشترە بە هەڵبژاردن تا دنیایەکی کاتی، ئەوا دو رێگەى بۆ هەیه:

یەكەمیان: لە کەسانێرەوه ببیسێ دواڕۆژ لە پێشترە بە هەڵبژاردن لە دنیای کاتی، لەوهدا شوێنى بکەوێت و بەبێ وردبوونەوه لە راستەقینەى کاروبارەكە بە راستى بزانتیت، بە کارەكەى مەیل بە لای هەڵبژاردنى دواڕۆژدا پەیدا بکات لەسەر قسەى کەسەكە، ئەمە پێدەوترێت چاویلکەرى و شوێنکەوتن، پێناوتریت مەریفە.

رێگەى دوهم: بزانتیت ئەوهى دەمێنیتەوه لە پێشترە بە هەڵبژاردن، پاشان بزانتیت دواڕۆژ دەمێنیتەوه، لەم دو مەریفەوه مەریفەى سییهى بۆ بەرهەم دیت، ئەوهش دواڕۆژ لەپێشترە بە هەڵبژاردن، هاتنەدى مەریفە بەوهى دواڕۆژ لە پێشترە بە هەڵبژاردن تەنها لە رێگەى ئەو مەریفە پێشینەوهیه، بۆیه ئامادەکردنى دو مەریفەكەى پێشو لە دڵدا بۆ ئەوهى لە رێگەیانەوه بە مەریفەى سییهى بگەى پێدەوتریت بیرکردنەوه و پەندوهرگرتن و قوڵبوونەوه و تێرمان.

تێرمان و وردبوونەوه و تیفکرین کۆمەلێک گوزارەى هاوواتان بۆ یەك مانا، لە ژیریاندا مانای جۆراوجۆر بونیان نییه. (الغزالی، 2004: 6 / 261)

ناوى ((بیرھێنانەوه – التذکر – و پەند وەرگرتن – الإعتبار – و وردبوونەوه – التفکر –)) یش کۆمەلێک مانای جۆراوجۆرن، با ئەسلى ناولینراوە کەش یەك شت بێت، وەك چۆن ناوى الصارم والمهند والسيف – بۆ یەك شت بەکار دەھێنرێن، بەلام لە سۆنگەى جۆراوجۆرەوه، الصارم ئاماژە بە شمشیرێک دەکات لەو روهوه کە بەردەستە، المهند ئاماژەیه بە شمشیرێک لە کێلندا بێت، السيف ئاماژەیه دەکات بۆ شمشیر بە ئاماژەیه کى رەها بەبێ هەستکردن بەو مانا زیادانە، هەر بەو جۆرە پەندوهرگرتن بۆ ئامادەکردنى دو مەریفە بەکار دەھێنرێت بە جۆرێک لەو دوانەوه بگوازرێتەوه بۆ مەریفەى سییهى، گەر پەڕینەوه روینەدا، و تەنها وەستان لەسەر دو مەریفە کە بەرهەمەت ناوى –بیرھێنانەوه– بەکار دەھێنرێت، نەك ناوى –پەندوهرگرتن–

وردبوونەوه و تیفکرینیش بەکار دەھێنرێن لەو روهوه داواى مەریفەى سییهى تێدا، هەر کەس داواى مەریفەى سییهى نەکات، پێناوتریت وردبوونەوه – ناظر –، هەموو بیرکردنەوهیهك (متفکر) بیرھێنەرەوه (متذکر)ە، بەلام هەموو بیرھێنەرەوهیهك بیرکەرەوه نییه.

سودى بیرھێنانەوه چەند بارە کردنەوهى مەریفەکانە بەسەر دڵدا بۆ ئەوهى ئەو مەریفانە جیگیرین و لە دڵدا نەسپێنەوه، سودى تیفکرینیش زۆرکردنى زانست و راکێشانی مەریفەیه کە بەدەست نەهاتو، ئەمە ئەو جیاوازییە لە نێوان بیرھێنانەوه و تیفکریندا.

گەر مەریفەکان لە دڵدا کۆبوونەوه و لەسەر رێکخستنیکی تایبەت لە یەکتەر مۆتوربە کران مەریفەیه کێتر بەرهەمدەھێنن، چونکە مەریفە بەرى مەریفەیه کە، گەر مەریفەیهك بەرهەمەت و لەگەڵ مەریفەیه کێتر مۆتوربە کرا لەوهوه بەرهەمێکیتر دێتە ئاراوه، هەر بەو جۆرە بەرهەکان درێژدەبنەوه و زانستەکان زۆردەبن، و بیرکردنەوهکانى کۆتا درێژدەبێتەوه، رێگەى زیادە مەریفە تەنها بە مردن یان بە کۆسپ و لەمەپەرێک دادەخوێت، ئەمە بۆ کەسێک بتوانێ زانستەکان بەرهەمەبێت و رێگەى تیفکرین بدۆزێتەوه. (الغزالی، 2004: 6 / 262)

بەلام زۆرینهی خەلك بېبەشبون لە زیاده لە زانسته كان لەبەر لەدهستدانى سهرمايه كه، ئەوهش بریتیه لهو مهعریفانهی لیپانهوه زانسته كان بهرهمهدين، وهك ئەو كهسهی شمهك وكالای نییه، ئەو كهسه ناتوانیت قازانج بهدهستهیهیت، ههندی جاریش شمهك وكالای ههیه، بهلام پیشهه بازارگانی نازانیت، بۆیه شتیک قازانج ناکات، ههر بهو جوړه دهگونجی کۆمهلیك مهعریفه له لا بێت و سهرمايهی زانسته كان بن، بهلام نازانیت به کاریانبهیت و له یه کتر موتوربهیان بکات وموتوربه کردنه که سهریکشیت بۆ بهرهمهتیا یاندا.

زانینی ریگهی به کارهینان و بهرهمهینان جارێك به نورێکی خوداییه له دلدايه و به سروشت بهرهمهت، وهك چۆن له پێغه مبهراندا (د.خ) بونی ههیه. ئەوهش دهگمه نه و زۆر كهمه، ههندی جاریش به فیرون و کارکردن و راهینانه، ئەمهیان زۆرینهیه.

پاشان كهسی بیركهرهوه ههندی جار ئەم مهعریفانهی بۆ ئاماده ده بێت و بهرێکیان لێوه بهرهمهت كهسه كه بۆ خوی ههست به چۆنیی بهرهمه هاتنه كهی ناکات و ناتوانیت گوزارشتی لێدات لهبەر كهمی راهینان بۆ پیشهه گوزارشت لێدان ودهرپین، زۆرن ئەو مرقفانهی به زانینیکی راسته قینه دهزانن دواوژ له پێشتره بههه لێژاردن، گهر پرسیاری لێبکریت دهربارهی مهعریفه كهی ناتوانیت گوزارشتی لێدات و دهرپیریت، له گهڵ ئەوهی مهعریفه كهی تهنها له دو مهعریفه پێشینه كهوه هاتوه، ئەو دو مهعریفهش: ئەو شتهی ده مینیته وه له پێشتره به هه لێژاردن، مانه وهی دواوژیش له مانه وهی دنیا مانه وهی زۆرتیه، لێره وه مهعریفه سییهی بۆ بهرهم دیت، ئەوهش دواوژ له پێشتره به هه لێژاردن، بۆیه بهری راسته قینهی بیر ده گهریته وه بۆ ئاماده کردنی دو مهعریفه كه بۆ ئەوهی لهو دوانه وه بگاته مهعریفه سییهم. (الغزالی، 2004: 263 / 6)

بهری بیریش بریتیه له زانسته كان و حاله كان و کاره كان، بهلام بهره تایبه ته كهی بریتیه له زانست نهك شتیکتر. بهلی، گهر زانست له دلدا بهرهمهات حالی دل ده گوریت، گهر حالی دل گورا کاری ئەندامه كان ده گوریت، چونكه کار شوینی حال ده كهویت، و حالیش شوینی زانست ده كهویت، زانستیش شوینی بیرکردنه وه ده كهویت، كهوا بو بیر بریتیه له سهرتا و کلیلی هه مو خیره كان، ئەمه ئەوهیه پلهو پایه ی تیفکرینت بۆ دهرده خات، تیفکرین له یاد و یادیهینانه وه باشتره، چونكه له بیردا یاد وزیادهیهك له یادبونی ههیه، یادى دل باشتره له یادى ئەندامه كان (زمان)، به لكو کار شهرفمه ند بوه له بهر ئەو یادیه تیدایه.

كهوا بو، تیفکرین باشتره له هه مو کاره كان، بۆیه وتراوه: ((تيفكرينى ساتيك باشتره له عبادەتى سالتيك))، وتراوه: تيفكرينه كه ئەوهیه له ییزاوی و نهو یستراوی و نه خوازاو ییه وه ده گوزیریته وه بۆ ویستراو و هه زلیکراو، ههروه ها له هه زو هه لپه وه بۆ زوهد و قه ناعهت.

ههروه ها وتراوه: ئەوهیه ته قوا به دیده هینیت، بۆیه خودای گهره ده فره ویت: (لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا) (طه: 113). واتا بۆ ئەوانه ی له خوا بترسن و خویان بپارێزن یان بیریکه نه وه ده ست بده نه خواناسی و ئەو شتانه ی له خوا نزیکتان ده کاته وه. (ابن کثیر، 2014: 529/3)

گهر بهو ی چۆنیی گورینی حال به بیر بزانیته نمونه كهی ئەوهیه له کاروباری دواوژ باسمان کرد، بیرکردنه وه تیايدا ده مانگه یه نیت به وهی دواوژ له پێشتره به هه لێژاردن، گهر ئەم مهعریفه به یه قین له دلماندا ریشه دا کویت دل به رهو هه زکردن له دواوژ و زوهد له دنیا گورانی به سهردا دیت، مه به ستمان به حال ئەمهیه، چونكه بهر له م مهعریفه یه حالی دل خوشویستی دنیا ومهیل بوه به لايدا و دورکه و تنه وه له دواوژ و كهمی هه زکردن تیايدا، به م مهعریفه یه حالی دل گورا، و ویست و هه ز گورانی به سهردا هات، پاشان گورینی ویست کۆمه لیک کاری ئەندامه کانی بهرهمهینا له وازهینان له دنیا و فریدانی، و روکردنه کار و کرده وه کانی دواوژ. (الغزالی، 2004: 264 / 6)

لێره دا پێنج پله هه ن:

یه که میان: بیرهینانهوه (التذكر) بریتیه له ئاماده کردنی دو مه عریفه که له دلد. دوهم: بیرکردنهوه یان تیفکرین (التفکر) ه ئهوهش بریتیه له ههول و داوای مه عریفه به مه به سترکاو له دو مه عریفه که یترهوه.

سییه: به ره مه هاتی مه عریفه داواکراو و رۆشنوبونهوهی دل بهو مه عریفه.

چواره: گۆرانی حالی دل له وهی پشتر له سهری بو به وهی به ره مه هاتی نوری مه عریفه.

پنجهم: خزمه تکاری ئه ندنامه کان بۆ دل به پی ئه و حاله ی له دلد نوئ ده بیته وه.

وه کچۆن- له شوئکی تاریکدا- به رد ده کیشرت به ئاسندا ئاگرئکی لئوه دهرده چیت و شوئنه که رۆشن ده کاته وه وچاو بهو هویه وه ده بیته له داوای ئه وهی نه یه بیی، له وئوه ئه ندنامه کان هه لده ستن به کارو جول، ههر بهو جوره چه خماخی نوری مه عریفه- که بریتیه له بیر- دو مه عریفه که کۆده کاته وه وه کچۆن به رد و ئاسن له یه کتر ده دن، به موتوربه کردنیکی تایبه ت ه و دو مه عریفه له یه کتر ده دات وه کچۆن به رد ه که به لئدانئکی تایبه ت له ئاسنه که ده دا، بویه نوری مه عریفه سه ره لده دات وه کچۆن تروسکه که له ئاسنه که وه سه ره لده دات، به وهی ئه م نوره وه دل ده گۆریت تا مه یلی بۆ په یدا ده بیته بۆشتیک مه یلی به لادا نییه وه کچۆن چاو به رۆشناپی تروسکه که گۆرانی به سه ردا دیت و شتانیکی ده بیته نه یه بییون، پاشان به پی داخوازی حالی دل ئه ندنامه کان بۆ کار راده په رین وه کچۆن که سی ده سته وستان له کار به وهی تاریکییه وه راده په ریت به کار و جول له باری په یردنی چاو به بیینیکی پشتر نه یه بییوه. (الغزالی، 2004: 265/6) که وابو بهری بیر بریتیه له زانسته کان و حاله کان، زانسته کانیش کۆتاییان بۆ نییه هه و حالانه ش وئاده کرین به سه ره دلد وهرده چه رخین و راده و سنورئکیان بۆ نییه، بویه گهر مورید به ویت هونه ره کانی بیر و رپه وه کانی بیر و ئه وهی تیایدا بیرده کاته وه هه ژماربکات توانای به سه ریدا ناشکیت، چونکه رپه وه کانی بیر هه ژمارناکرین و سنوردارنن و بهری بهری بیریش بۆ کۆتاییه. (الغزالی، 2004: 265 /6)

ته وه ره ی دوهم: ته ئویل لای غه زالی

له که لامی عه ره بیدا مه به ست له ته ئویل تیگه یشتنی هه و پرسانه یه که له شه ردا هاتون، و شه ر به داواندا ده گهریت بۆ کاری تپروانین و عه قل به مه به ستی تیگه یشتن ورونکردنه وه یان، ئه وهی زانراوه له قورئانی پیرۆز و سوننه تی پیغه مه بردا (د.خ) پرسه که لئیک هاتوه که ناکریت و پیوست نییه که له رواله تی خۆیاندای گۆرانکاریان به سه ردا بیت واتا ده بیته به رواله تی (ظاهری) بمیننه وه و ته ئویل هه لئاگرن، له کاتیکدا عه قل پیوستی بهو دهقه مه حالانه یتر هه یه پیوسته ته ئویلکرین، ناکریت به رواله تی بمیننه وه. غه زالی ده لیت: ((ته قلیدکردن له رواله تی هیشته وهی واتاکی قورئاندا و چه قبه ستوکردنیان و سه رسامبونئکی گه وه له تیگه یشتنیاندا هه یه)). (الغزالی، 2003: 39)

غه زالی بانگه شه ی ئه وه ده کات که بچینه قولایی ته ئویه وه به پی پیوست، به شیویه که پیوسته ده سته به رداری گۆرانکارییه رواله تییه کان بین مه گهر به لگه ی براوه ی له سه ر بیت، ههر وه کچۆن هه لئوسته کردن له سه ر رواله ته کانی دهق رپگره له تیگه یشتنی دهقه کان. ههر بویه (قانون التأویل) له سه ر میتۆدی ته ئویلکردنی قورئان و سوننه تدا ده لیت: ((ههر که سیکی رپگری له ته ئویل و دهقه کانی قورئان و سوننه تدا بکات به ره های، ئه وه میشک وشک وداخراوه، ههر که سیکیش ئامانجی بو هه مو دهقه کانی ته ئویلکات ئه وه کورت بین وچاو چنۆک و له ناوچه، به لام ئه هلی حهق دهقه رواله تییه کان ته ئویلده کهن شایسته ی ته ئویلکردن بن وپشت به پرسه کان ده به ستن له ته ئویلکردندا)). (الغزالی، 1992: 6)

بویه لیره دا دیدی غه زالی له باره ی کیشه ی ته ئویل ئه وه یه که پیوسته خۆپاریزی بکریت له زیاده روهی و کورت روهی له ته ئویلدا، چونکه دهقه ئاینیه کان له دهستی حه شه ویه کاندایه جۆرئیک چه قبه ستو ته قلید گه رایی بو، که دهقه کانیان به

روالتهی دهه‌یشتنه‌وه و ته‌ئولیان نه‌ده‌کردن و کورت‌ه‌وبون له ته‌ئولیدا، به جور‌یکتر ده‌قه‌کان له‌سه‌ر ده‌ستی فه‌یله‌سوف و زیاده‌ره‌ویه‌کانی موخته‌زیله به جور‌یک زیاده‌ره‌ویی تیدا کرا پشتمان به عه‌قل به‌ستبو، زیاده‌ره‌ویان له ته‌ئولیدا ده‌کرد و خویان له ویکچوندن ده‌پاراست به پیچه‌وانه‌ی حه‌شه‌ویه‌کان، به‌لام ئه‌م ره‌وته که‌موکوپن له ته‌ئولیدا و تینه‌گه‌یشتون. هه‌ر وه‌ك چۆن غه‌زالی باوه‌ری وایه و ده‌لێت: ((ئه‌وانه‌ی زیاده‌ره‌ویی ده‌که‌ن و ئه‌وانه‌ی کورت‌ه‌وی ده‌که‌ن هه‌ردوکیان دورن له یاسای ته‌ئویل)). (الغزالی، د.ت: 28)

به‌م جور ه‌میتۆدی هه‌ردوکیان لای غه‌زالی ره‌فزکراوه. له ده‌قی ئاینیدا ئه‌و شته‌ی ده‌کریت تیگه‌یشتنی هه‌بیت له رواله‌تدا، پێویسته به‌روالته‌ی وه‌ریبگرین و ته‌ئویلی نه‌که‌ین. ئه‌و ده‌قانه‌ش که پێویستیان به‌تێروانین و بیرکردنه‌وه هه‌یه، وه ته‌ئویلکردن به‌های خوی له‌ده‌ستنادات، پێویسته پشت به ته‌ئویل به‌ستین به‌ی زیاده‌ره‌وی، چونکه چه‌قه‌به‌ستوکردن وه‌یشتنه‌وه‌ی به‌روالته‌ی یاخود رۆچون له ناوه‌رۆکی ئه‌و ده‌قانه هه‌ردوکیان ده‌رچوین له میتۆدی دروستی ته‌ئویل. بۆ نمونه ئین قوته‌یه‌ی ده‌ینه‌وری ده‌لێت: ((هه‌ردو گروپه‌که هه‌له‌ن، چونکه خوای گه‌وره ناوه‌ندگی‌ری داناوه له دادپه‌روه‌ری و زیاده‌ره‌وی قه‌ده‌غه‌کردوه)). (الدینوری، 1954: 45)

لێره‌دا ده‌گه‌ینه ئه‌و راستیه‌ی که غه‌زالی مه‌یلی به‌لای میتۆدی ناوه‌ندگی‌ری هه‌بوه له ته‌ئولیدا، هه‌ردو میتۆدی ه‌یشتنه‌وه‌ی ده‌قه رواله‌تیه‌کان و میتۆدی زیاده‌ره‌ویکردن له ته‌ئولیدا و ده‌رچون له‌ده‌قه‌کان به‌مه‌به‌ست. غه‌زالی به‌ماف خۆری و نادادپه‌روه‌ری ده‌زانێ ده‌رحه‌ق به تیکستی ئاینی. (عبدالمه‌هیم، 2001: 220)

ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رنجه پالنه‌ریکی ته‌سه‌وفی له پشتی غه‌زالیدا هه‌بوه، له‌و میتۆده‌ ده‌رنه‌چوه، له خودی خۆیدا سو‌فیه‌کی سونه‌ی و که‌لامناسی ئه‌شه‌ری بوه:

یه‌که‌م: مه‌زه‌به‌ی ئه‌شه‌ریش ناوه‌ندگیر بوه له‌نیوان موخته‌زیله و حه‌شه‌ویه‌کان.

له کاتیکدا موخته‌زیله‌کان هه‌ولیانداوه نه‌قل ملکه‌چی عه‌قل بکه‌ن له پیناوی ته‌ئولیدا، هه‌روه‌ها حه‌شه‌ویه‌کان ئه‌و که‌سانه بون هه‌ولیانداوه هه‌لوێسته له‌سه‌ر ده‌قه رواله‌تیه‌کان بکه‌ن، و چه‌قه‌به‌ستویان بکه‌ن له ته‌قلیدا بۆ ئه‌وه‌ی ئاین پیچه‌وانه‌یان بێت له سربون کردنیاندا. مه‌زه‌به‌ی غه‌زالی له ته‌ئولیدا ناوه‌ندگی‌ریه‌ و بانگه‌شه‌ی سازش‌بونی نیوان عه‌قل و نه‌قل ده‌کات. (الغزالی، 2011: 538/2)

به‌م شیوه‌یه غه‌زالی ده‌لێت: ((ئه‌وه‌که‌سه‌ی رازی به ته‌قلید وه‌ه‌وال، ئینکاری میتۆدی توێژینه‌وه و تیفکرین ده‌که‌ن، نابنه هۆکاری رێنمایی و سه‌ره‌رشتی کار له‌به‌ره‌وه‌ی به‌لگه‌ی عه‌قل ئه‌و به‌لگه‌یه که له‌لایه‌ن راقه‌کاره‌وه به‌راستی دابنریت له عه‌قلی په‌تیدا کورت‌کرا‌بێته‌وه، به نوری شه‌رع رۆشنکرا‌بێت، رێنمایی بێت به‌ره‌و چاکه‌)). (الغزالی، د.ت: 28)

دوه‌م: غه‌زالی ده‌ستیگرتوه به میتۆدی ته‌ئویله‌وه، که هیزکی ئه‌وتۆی دیاریکراوی به‌عه‌قل به‌خشیوه که له ئایندا هاتوه، به‌بۆچونی غه‌زالی ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که ئه‌و شته‌ی عه‌قل پێویسته‌تی و مه‌حاله‌ بۆی پێویسته ئه‌و شته له شه‌رعدا هاتبیت و ته‌ئویل‌کریت. چونکه هه‌یچ دزایه‌تیه‌ک له نیوان شه‌رعیکی مه‌نقول و حه‌قیکی مه‌عقولدا بونی نییه.

سێیه‌م: غه‌زالی بانگه‌شه‌ی ئه‌وه ده‌کات که به پێی پێویست بچه‌ ناو ته‌ئویلی قورئان و سوننه‌ته‌وه، پێویسته ده‌سته‌ه‌لبگر له گۆرانکاری ده‌قه رواله‌تیه‌کان مه‌گه‌ر به‌لگه‌ی براوی له‌سه‌ر بێت. به‌بۆچونی غه‌زالی کاتیک له ده‌قه ئاینیه رواله‌تیه‌کان تیگه‌یشتن پێویست ناکات ته‌ئویل‌کری، به‌لام کاتیک ده‌قه‌کان پێویستیان به‌تێروانین و لێوردبونه‌وه بو ئه‌وه‌ی زانی نییه که پشت به ته‌ئویل به‌ستین له‌و باب‌ه‌تانه‌دا به‌ی زیاده‌ره‌وی. (الغزالی، 2011: 540/2)

به‌لکو پێویسته وریابین ده‌رگای ته‌ئویل نه‌که‌ینه‌وه ته‌نها بۆ ئه‌و که‌سانه بێت له رۆچون له زانستدا. هه‌ر بۆیه غه‌زالی هه‌لوێسته‌ی کردوه له‌سه‌ر گروپه‌ نه‌یاره‌کان ده‌رباره‌ی ته‌ئویل و سه‌رکه‌وتنی مه‌زه‌به‌یه‌کانی سه‌له‌ف و ته‌ئویله‌کانی قورئان و سوننه‌ت.

چوارەم: مېتۆدى غەزالى لەو بوارەدا جياوازه لەوھى كە كۆكەرەوھىيە لە نېوانى ھەمو سەرنجە دورودرئۆھەن بى ئەوھى زىادەرەوېى بىكات لە تەئوېلى عەقلىدا. (الغزالی، د.ت: 75) بە تايبەت ئەو شتانەى پەيوەستن بە ئىلاھىيەتەوھ لەبەرئەوھ غەزالى دەيەوېت لە پەھەندى نەقلانىدا شوئېنىك بۇ عەقلى ديارىبىكات، تەنھا ئەوانە نەبىت كە ھەلگىرى بەلگەيەكى عەقلى نىن لە تەئوېلىدا. بە شىوھىيە غەزالى باوھرى واىە ئەوانەى رېئىمايىنە كراون بۇ چاكە خاوەن عەقلىكى كورت بىنن وعەقلى لاى ئەوان تەنگ وسنوردارە، بۇيە غەزالى لە بەرامبەر ئەوھدا وەك رەوتىكى سونى بە پشتگىرى بەلگەيەكى بەھىرى شەرى برىارىكى تايبەت بە كېشە عەقلىيەكان دەخاتەرەو، لە باگراوھەندى شەرىعەندا تۆمەتباريان دەكات. (دنيا، 1980: 38)

غەزالى دەلېت: ((عەقلى سۆزىكە و ئەوھش بەسە كە كۆتايى بەھەمو سنورەكان دېئىت، و ناشكرىت لە پشتى ئەوانەدا بوارىكىتر ھەبىت)). (الغزالی، 2003: 37)

بە راستى رايوايە كەمەزھەبى سەلەف رېگريانىكردوھ لەوھى ئايەتە وىكچوھەكان (المتشابهات) ئەو ئايەتەكانى و اتايان ديارنىيە تەئوېلىبىكرىت و ھەستاون ئەو ئايەتەكانى بە روالەت (ظاھرى) ھىشتۆتەوھ، واتاى ئەو ئايەتەكانى بەخوا سپاردوھ، بە تايبەت ئەو ئايەتەكانى پەيوەستن بە عەقىدە وسىفاتەوھ. ئايەتە وىكچوھەكانىش (المتشابهات) لاى مەزھەبى سەلەف لەسەر ھەوت بنەمان كە برىتىن لە: (بە پىرۆزراگرتن، بە راستدانان و باوھپەيتان، دانان بە دەستەوستانى بون، بېدەنگى لە بەرامبەر پرسىارەكاندا، خۆگرتەوھ لىيان يان خۆپاراستن لىيان، وازھىتان لە توئىنەوھ و بىركردنەوھ لە ئايەتە وىكچوھەكان، لە كۆتايىدا سپاردنىيان بە ئەھلى مەعرفە. (دنيا، 1980: 40)

سەرەراى ئەوھش غەزالى خاوەن رەوتىكى تەئوېلى عەقلى و تەئوېلىكى تەسەوفىيە، بۇ خزمەتى دەقە ئاينىيەكان لە باگراوھەندى سوننەگەرايانەدا.

پىنجەم: غەزالى باوھرى وابو كە دەقە ئىلاھىيەكان چەندىن وئىتە و شكىل و شىوھى جۆراوجۆرى ھەقىقەتەكانىيان لەخۆگرتوھ، ئەو ھەقىقەتەكانىش لە روالەتدا بۇ خەلكى گشتىن. كارە نەپتى و شاراوھەكانىش وەستاون لەسەر ژىر دەريايەك (الغواص) كە لاى ئەو وەستاون لەسەر دەقە روالەتەكانى و اتاكانى قورئان، چەقەستوكردنىشيان لەسەرى سەرسامبونىكى گەورەيە لە تىگەشتندا. (الغزالی، 2003: 39)

غەزالى گروپە جياوازهكان لەبارەى تەئوېلەوھ دەكانە پىنج گروپ:

گروپى يەكەم: ئەھلى روالەت (الظاهر) ئەوانە زىادەرەوېى دەكەن لە نەقلدا، رېگرى لەتەئوېلدەكەن. رازىن بەم شتانەى كە پىشتر لە روالەتدا لىي تىگەشتون. (عبدالمهيمن، 2001: 222) غەزالى دەلېت: ((ئەوانە ئەم شتانە بە راستدەزان كە نەقل (شەرىع) باسى كردون وبە بنچىنەى داناون، دژى ئەو شتانەنشن كە پىچەوانەى روالەتى نەقل بىت. رېگرى لە تەئوېلدەكەن و دەلېن: خواى گەورە تواناى ھەيە بەسەر ھەمو شتىكدا)). (الغزالی، 1992: 15)

گروپى دوھم: ئەھلى عەقلىن پىشتيان بە تىروانىن بەستوھ، زىادەرەوېى دەكەن لە تەئوېلىدا، ئەمانە زۆر دوركەوتونەتەوھ لە گروپى يەكەم، غەزالى دەلېت: ((ئەوانە تەنھا پشت بە تىروانىنى عەقلىنى دەبەستن، كەمتر پشت بە نەقل دەبەستن ئەو شتەى دەيىنن لە نەقلەوھ پىچەوانەى عەقلىيانەو رەفزی دەكەن و تەئوېلى دەكەن)). (الغزالی، 1992: 16) غەزالى باوھرى واىە ئەوانە بە شىوھىيەك زىادەرەوېىيان لە عەقلىدا كردوھ، ھەتا دوچارى بىباوھرى بون كاتىك پىغەمبەرانى خوايان بەدرۆخستۆتەوھ. (عبدالمهيمن، 2001: 223)

گروپى سىيەم: زۆر بەھىز پشتگىرى لە عەقلى دەكەن، ونەقل بە لاواز دەزانن، غەزالى دەربارەيان دەلېت: ((ئەوانە زۆر بە چرى شوئىن عەقلى كەوتون و عەقلىيان كردۆتە بنچىنە، و نەقلان بە لاواز زانىوھ و پەراوئىيان خستوھ، ئەو شتانەى لە روالەتدا بىستويانە پىچەوانەى عەقلىيان بوھ وئىنكارىيان لىكردوھ، و گىرەئەوھەكانىيان بە درۆزانىوھ. جگە لە قورئان

ناوه‌ندگى ته‌ئويل لای غه‌زالى

بنه‌ماي ته‌قلیدو هه‌وائن، وئینکاری میتۆی تیفکرین و تێروانین ده‌که‌ن. هه‌یج شتێک له‌ به‌لگه‌ی شه‌ری نازانن جگه‌له‌ فرموده‌کانی پێغه‌مبه‌ر (د.خ)، و به‌لگه‌ عه‌قلیه‌کانیش لای ئه‌وان بریتیه‌ له‌ به‌راستزانی ئه‌و هه‌وا له‌ ته‌قلیدانه‌ی پێیان گه‌یشته‌وه، که‌واته‌ چۆن که‌سێک رێگه‌ی راستی گرتوه‌، که‌ عه‌قلی په‌تی به‌هه‌مو شتێک ده‌زانیت، یاخود عه‌قل به‌که‌موکور ده‌زانیت)). (الغزالی، د.ت: 63)

حوکمی ته‌ئویل له‌ نیوان خه‌لکی گشتی و زانایان

ئه‌و شته‌ی که‌ غه‌زالی رو‌نیکردۆته‌وه‌ حوکمی ته‌ئویل بوه‌، له‌ نیوان خه‌لکی ئاسایی و زاناکاندا، ئه‌و حوکمه‌ ته‌ئویله‌ی بۆ خه‌لکی گشتی و زاناکان رو‌نیکردۆته‌وه‌.

واتای ته‌ئویل: رو‌نیکردنه‌وه‌ی واتای هه‌وائیک بوه‌ له‌ دواي نه‌هه‌شتی رو‌اله‌تیه‌که‌ی، به‌م شیوه‌یه‌ ئامانجی رو‌اله‌ت لای غه‌زالی لێره‌دا ده‌رخستنی ئه‌و شته‌ بوه‌ بۆ گوێگر یاخود خوێنه‌ر که‌ رو‌اله‌ت پێچه‌وانه‌ی بنه‌مای شه‌ریعه‌ته‌ یاخود پێچه‌وانه‌ی بنه‌مای عه‌قله‌، ئه‌و شته‌ش له‌ خودی ده‌قه‌که‌دا ده‌رناکه‌وێت و شه‌رعناس ناتوانیت له‌ ده‌قدا ئاشکرای بکات، هه‌ر وه‌ک ده‌بینین غه‌زالی رێگه‌ی به‌خۆی نه‌داوه‌ که‌ ئامانج له‌ گوته‌کانی ده‌رکه‌وتنی واتایه‌کی پوچه‌ل‌بیت، یاخود واتایه‌ک بێت گوزارشت بێت له‌ وێکچون و به‌رجه‌سته‌کردنی خوای گه‌وره‌.

حوکمی ته‌ئویل بۆ خه‌لکی گشتی و زانایان لای غه‌زالی:

1- حوکمی ته‌ئویل بۆ خه‌لکی گشتی:

غه‌زالی ده‌لێت: ((ته‌ئویلکردن بۆ خه‌لکی گشتی خۆسه‌رقالکردنێان به‌م کاره‌ حه‌رامه‌وه‌ قه‌ده‌غه‌یه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی بچیتته‌ ناو ده‌ریایه‌کی قوڵه‌وه‌ بچێ ئه‌وه‌ی مه‌له‌وانی بێت، چونکه‌ ده‌رباره‌ی ناسینی خوای گه‌وره‌ زۆر گه‌وره‌تره‌ له‌ تێچون له‌ ده‌ریای حه‌قیقیدا. و تیاچون له‌و ده‌ریایه‌دا ژیا‌نی له‌دوا نییه‌، به‌لام تیاچون له‌ ده‌ریای دونیادا به‌رده‌وامه‌ و ئه‌و ژیا‌نه‌ش کۆتایی دێت، له‌به‌رئه‌وه‌ له‌ناوچونی ژیا‌ن ومانه‌وه‌ی دو شتی مه‌ترسیدارن)) (الغزالی، 2012: 16)

که‌واته‌ خه‌لکی گشتی ناتوانن بچنه‌ ناو خودی ته‌ئویله‌وه‌، ناتوانن سه‌رقالی ته‌ئویل بن به‌ ره‌هایی. ئه‌وه‌ش ده‌قی نه‌براه‌وه‌ی غه‌زالییه‌ له‌ رێگریکردنی خه‌لکی له‌ ته‌ئویل.

2- حوکمی ته‌ئویل بۆ زانایان له‌ گه‌ل خودی خۆیان:

حوکمی ته‌ئویله‌ بۆ خودی زانایان و نه‌هه‌شتیه‌که‌ له‌ نیوان دلی خۆیان و خوای گه‌وره‌، بۆیه‌ غه‌زالی ده‌لێت: ((به‌راستی ئه‌وانه‌ی به‌ نه‌هه‌شتی سه‌ره‌زنه‌شتیان ده‌کریت بلێن ئه‌وانه‌ن مه‌به‌ستیان له‌ گوته‌ی (الاستوائیه‌) واتا له‌سه‌ر بۆ نمونه‌ به‌ پرسیکی براوه‌ وکۆتایی ده‌زانن، یاخود به‌ گومانن لێ، یاخود به‌ گومانن به‌ گومانیکێ زۆر، به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی به‌یه‌ کجاری باوه‌ری پێیه‌تی ئه‌وه‌ شوێنی ده‌که‌وێت و کوێرایه‌لیه‌تی، و ئه‌وه‌ش گومانی لێیه‌تی ئه‌وه‌ لێی دۆرده‌که‌وێته‌وه‌، به‌لام له‌سه‌ر گوته‌کانیان تاوانبارناکری، به‌هۆی ئه‌وه‌ی دژیه‌یه‌کن به‌بێ پانه‌ر، به‌لکو پێویسته‌ له‌ گومان هه‌ل‌ئۆسته‌ بکه‌ن، هه‌ر کاتیکیش گومان هه‌بو بزانن ئه‌و گومانه‌ په‌یوه‌سته‌ به‌ دو هۆکاره‌وه‌:

یه‌که‌م: ئه‌و واتایه‌ی بۆ سه‌ره‌زنه‌شت کردن به‌کار دێت لای ئه‌و ئایا دروسته‌ له‌ مافی خوای گه‌وره‌دا یاخود مه‌حاله‌؟

دوهم: به‌ راستی زانستیکی دروسته‌، له‌به‌رئه‌وه‌ی گومان له‌ ته‌ئویلدا که‌ ئامانجیه‌تی یاخود نا؟ (الغزالی، 2012: 16)

نمونه‌ی یه کهم: ته ئویلی له فزی له سهر بالا مه‌عنه‌ویه و که مه‌به‌ستمان له گوته‌که‌یه که سولتان له سهری وه‌زیره‌وه ئه‌مه هه‌لوێسته‌ی ناوێت له چه‌سپاندنی و اتاکه‌یدا به‌لام له‌وانه‌یه دودلییه‌ک هه‌بیته له له‌فزی (فوق) له‌سهر له ئایه‌تی ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ (النحل: ۵۰) واته له په‌روردگاریان ده‌ترسن که له‌لای سه‌رویه‌وه‌یه، ئه‌و کاره ده‌که‌ن که فه‌رمانیان پێده‌کریته (ابن کثیر، ۲۰۱۴: ۱۹۵/۳) به‌لام ئایا سولتانه‌که ده‌یانه‌وێت به‌و بالا‌یه مه‌عنه‌ویه یاخود به‌ واتایه‌کیتر بگه‌نه‌ خوای گه‌وره‌ جگه له‌ بالا‌ی شوێن ئه‌وه مه‌حاله و خوای گه‌وره‌ جه‌سته‌ نییه. نمونه‌ی دوه‌م: ته‌ئویلی له‌فزی وه‌ستان (الاستواء) له‌سهر کورسی مه‌به‌ست وه‌ستانه له‌ سهر کورسی یاخود مه‌به‌سته‌که ئه‌وه‌یه که خوای گه‌وره‌ هه‌لسورینه‌ری هه‌مو گه‌رودنه له‌ ئاسمان و زه‌ویدا به‌هۆی کورسییه‌وه. له‌به‌رئه‌وه له‌ گه‌ردوندا وێنه‌ی ئه‌و شته‌ی که به‌دی نه‌هاته‌وه له‌ کورسی (عرش) دا. کورسیش بۆخوای گه‌وره‌ دروسته به‌لام له‌ بونی خۆیدا. بۆیه کاتیک باسی خوای گه‌وره‌ ده‌که‌ین له‌ گه‌ل کورسی (العرش) دا له‌ به‌رپۆه‌بردنی گه‌ردوندا به‌هۆی کورسییه‌وه دروسته. ئه‌وه‌ش حوکمی ته‌ئویله‌کردنی زانایه له‌ خودی خۆیدا له‌ گه‌ل ته‌ئویله‌ بۆیه لێره‌دا جیاوازیه‌کی رۆن به‌دیده‌کریته له‌ نێوان ته‌ئویل له‌ مافی زانادا و ته‌ئویلکردن له‌ مافی خه‌لکی گشتی دا، بنه‌مای ئه‌و جیاوازیه‌ش زانست رۆنی کردۆته‌وه، بۆیه غه‌زالی رینگری له‌ خه‌لکی گشتی کردوه که بچنه‌ ناو ته‌ئویله‌وه به‌هۆی که‌موکۆری زانست و نه‌بونی پسپۆریان له‌و بواره‌دا. بۆیه لێره‌دا غه‌زالی ئه‌وه راده‌گه‌یه‌نێت که خوای گه‌وره‌ پاک و بێگه‌رده له‌ جه‌سته‌و شیوه‌ و وێکچواندن و جووله‌و گواسته‌نه‌وه، به‌و شیوه‌ی که (المشبهة والمجسمة) که ئه‌وانه شیوه‌ بۆ خوای گه‌وره‌ دانانێت هه‌روه‌ها جه‌سته‌ بۆ خوای گه‌وره‌ بریار ده‌ده‌ن. (الغزالی، ۲۰۱۲: ۱۸)

ته‌ئویلی مه‌جازی لای غه‌زالی

ئایه‌تی (الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى) (طه: ۵) واته: خوای گه‌وره‌ له‌سهر عه‌رشه. (ابن کثیر، ۲۰۱۴: ۴۸۶/۳) به‌پراستی خوای گه‌وره‌ پاک و بێگه‌رده به‌وه‌ی وه‌سف بکریته به‌ جیگه‌ربونی له‌سهر عه‌رش، کورسی، چونکه هه‌مو ئه‌مانه بریار له‌ به‌جه‌سته‌بونی خوای گه‌وره‌ ده‌ده‌ن که مه‌حاله. چونکه جیگه‌ربون گوزارشته له‌سهر ئه‌وه‌ی که یاده‌ بیته خوای گه‌وره‌ له‌ کورسی گه‌وره‌تر بیته، یان بچوکه‌تریته، یان یه‌کسان بیته، بچ هه‌مو ئه‌مانه‌ش خالی نین له‌ پێوانه‌کردن، له‌به‌رئه‌وه‌ی که رینگه به‌مه‌ به‌دین خوای گه‌وره‌ ده‌بیته جه‌سته. که‌واته خوای گه‌وره‌ جه‌سته‌ نییه و شوێن جه‌سته‌ ناگرتیه‌وه، (الغزالی، د.ت: ۱۱۹)

به‌لام ئه‌گه‌ر سه‌یری ئه‌و ئایه‌ته بکه‌ین که ده‌فه‌رمووته: (لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ) (الشوری: ۱۱) واته هیچ شتیک له‌ وێنه‌ی خوا نییه ئه‌و بینه‌ر و بیه‌سه‌ره. (ابن کثیر، ۲۰۱۴: ۸۰۸/۴) کاتیک پرسیار له‌ پێشینان کراوه‌ ده‌رباره‌ی وه‌ستان (الاستواء) گوتویه‌ (الاستواء) زانراو دیاره، به‌لام چۆنیته‌ی وه‌ستانه‌که نادیاره، پرسیاریش ده‌رباره‌ی بیده‌یه، باوه‌ر پێبونی پێویسته. به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی عه‌قلی خه‌لکی گشتی فراوان نییه و بۆ قبول‌کردنی ئه‌و پرسه‌ عه‌قلانیانه. ناتوان ته‌ئویلی بکه‌ن، به‌لام زانایان شایسته‌ی ئه‌وه‌ن لێتیته‌بگه‌ن. به‌لام من ناڵیم: ئه‌وه‌ فه‌رزی عه‌ینه، کاتیک هیچ وه‌لامیان نه‌بوه، به‌لکو خوای گه‌وره‌ نه‌ هیچ شتیک شیوه‌ی ئه‌وه، ونه له‌ هیچ شتیک ده‌چیت، به‌لام واته‌کانی قورئان به‌م شیوه‌یه داوا له‌ هه‌مو خاوه‌ن ئه‌زمونه‌کان ده‌کات که تێبگه‌ن. ئایه‌ته وێکچوه‌کان (المتشابهات) له‌قورئانی په‌رۆزدا وه‌ک پێته‌کانی سه‌ره‌تای سوره‌ته‌کانی (الم، یس، الر) بابه‌تیک نین لای عه‌ره‌ب به‌لگه‌ بن له‌سهر واتایه‌ک. به‌لام پێویسته واته‌که‌یان نادیاریه‌ت، ئه‌م پێتانه‌ش وه‌ک زمانیکی داهێنراو له‌ خۆیاندا. (الغزالی، د.ت: ۱۲۱)

هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی ئه‌و فه‌رموده‌ی پێغه‌مبه‌ر (د.خ) (ينزل الله تعالى إلى السماء الدنيا) واته خوای گه‌وره‌ هه‌مو شه‌وێک دێته ئاسمانی دونیا (رواه البخاری – ۱۱۴۵- و مسلم ۷۵۸).

ئەم ھاتنە ئاسمانى دونيا پەيوەستە بەخوای گەورەو نازانریت چۆن دیت. بەلام تىگەيشتن لە ھاتنى خوای گەورە بۆ ئاسمانى دونيا راستە، ھەرۆك چۆن خوای گەورە دەفەرمویت (وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ) (الحديد: 4) واتا لە ھەر کوێ بن خوای گەورە لە گەلتانە. (ابن کثیر، 2014: 287/5)

ياخود پیغەمبەر (د.خ) دەفەرمویت: (قلب المؤمن بين إصبعين من أصابع الرحمن) (صحيح المسلم، 767) واتا دلى باوەردار لە نىوان پەنجەکان دایە لە پەنجەکانى خوای گەورە، لای خەلکی نەشارەزا خوای گەورە پەنجەى ھەیه و گوشت و ئیسقانه و پیکدیت لە پەنجە و نینۆك.

بەلام لای زانا واتایەى وەرگیراوە واتای ئەو نەگەیه نیت، چونکە پەنجەکان بۆ ئەو پەنجەى ھێزو توانایە، لەبەرئەوھى نەپى پەنجەکان و روح و حەقیقەتى پەنجەکان بریتین لە ھێزو توانای خوای گەورە و یستى لەسەر ھەر شتىك بێت دەیگۆریت. (الغزالی، د.ت: 123) ھەرۆھا خوای گەورە لە فەرمودەى كى قودسیدا دەفەرمویت: ((مَنْ اقْتَرَبَ إِلَيَّ شِبْرًا اقْتَرَبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَمَنْ اقْتَرَبَ إِلَيْهِ بَاعًا، وَمَنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرَوَلَةً)) (صحيح ابن حبان، 376) واتا (ھەر كەسێك بستیك بۆ لام بێت من بآلێك بۆ لای دەچم، و ھەر كەسێك ھەنگاوێك بۆ لام بێت من بە گورگە لۆقە بۆ لای دەچم (ھەرولە). گورگە لۆقە لای خەلکی نەشارەزا بەلگەى لەسەر پێكەنت بەپێ برۆی، بەلگەى لەسەر نزیكبون لەو ماوہیە، بەلام لای عاقل بەلگەى لەسەر نزیكبونەو لە خواو پەرستى و گۆتپایەلى.

غەزالى تەئویل تەكفیر دەكات

غەزالى و ئەبو مەعالى جوہینى و ئەوانیتر بە براوہی چوونە تەئویلى شتەکان بە کفر نازان. (ابن رشد، 2007: 99) غەزالى گوزارشتى خۆى و تێروانینەکان دەكاتە دو بەشى سەرەکییەو، یەکییان پەيوەستە بە بنەماکانەو، و ئەویتر پەيوەستە بە لقەکانەو. بنەماکانیش دەکرێنە سێ بەشەو، پرسى ئیمانى وەك باوەرپون بە خوای گەورە و پیغەمبەران و پۆزى دواپی، جگە لە لقەکان. (الغزالی، 2011: 89) ھەر كەسێكیش ئینکاری بنەماکان بکات یاخود تەئویلیان بکات بپاوەرە. بەلام لە لقەکاندا شتىكى جیاوازه، غەزالى دەئیت: ((لە لقەکاندا كەس تەكفیرناکریت تەنھا لەیەك پرسدا نەبیت كە ئینکارکردنى بنەماکانى ئاینە كە پیغەمبەرایەتى محمد (د.خ). (الغزالی، 2011: 89)

لێرەدا غەزالى ئەو كەسانە تەكفیردەكات كە تەئویلدەكەن و بە كۆمەل دەچنە ناوى ئینکاری لە زانستى فەرمودەى پیغەمبەر (د.خ) دەكەن ئەوانە جگەلەوھى لە پرسە فقهیەکاندا بەھەلەدەچن. داھێتان لە پرسە عەقیدەىەکان، ئەوھش برپاری كۆمەلێك لە زاناکانە دەربارەیان لەوانە مالیكى و شافعی و ئەحمەد دەربارەى قەدەرییەکان دەئین: ((كاتێك قەدەرییەکان ئینکاری زانستى فەرمودە بکەن ئەو بپاوەرن، بەلام ئەگەر ئینکاری زانستى فەرمودە نەكەن بپاوەر نابن. ھەرۆھا ئەوھى لە ھاوہلان و پێشەواکانەو بەسکراوہ ئەوہیە كە لە گرنگترین ھەلە عەقیدەىەکانیشیان تەكفیرنەکردوھ)). (فاطمى، 2011: 131)

كەواتە تەئویل لای غەزالى ئەوہیە كە چەندە دەقیك لە قورئانى پیرۆزدا بە روالەتى ھاتون بە ھیچ شتێوہیەك ناکریت تەئویلبکرتن و دەبیت لەسەر روالەتى خۆیان بمیننەو و تەئویل ھەلناگرن، بەلام دەق گەلێكىتر ھەن كە واتاكانیان دیارنیه پپووستە تەئویلبکرتن. بەلام لە ھەمان كاتدا نابیت نە زیادەرەوى ونە كورتەرەوى بکرتیت لە تەئویلدا ھەرۆك چۆن حەشەوییەکان دەقەکانیان تەئویلنەدەکرد و فەیلەسوفان و موعتەزیلەکانیش زیادەرەویان لە تەئویلیکردنى دەقەکاندا دەکرد، دواى ئەو غەزالى پرسى تەئویلکردنى لە خەلکی گشتى قەدەغەکردو، چونکە کارى ئەوان تێیدا دوچارى کوفر دەبن، بەلکو تەئویل کارى ئەو زانایانەى كە پسپۆرن لەو بواردە و پۆچون لە زانستدا. لەلایە کیتەرەو غەزالى ئەوانەى بنەماکانى دەقیان تەئویلکردبیت تەكفیری کردون چونکە ناکریت پرسى یەکتاپەرستى خوای گەورە و پیغەمبەرایەتى تەئویلبکرتیت لەبەرئەوھى بنەمای ئاین بن.

توهري سييهه: روالهت و ناوهړوك لای غهزالی

سهبارت به غهزالی قورئان گوزارشته له روالهت و ناوهړوك، واتا قورئان لای غهزالی دابهش دهبيت بؤ (ظاهر) كه به واتی روالهت دیت و (باطن) گوزارشته له نهی حقیقی بؤ بیروباوهر، ټهو نهینهش دهرناكهویت تهنها بؤ كهسه تایهتهكان نهبيت بهی پله و ئاست و خواپهرستی و نزیکیان له خوی گهورهوه، دهگهنه ټهو ئاسته پیرۆزه كه زانستی تهفسیری قورئانی پیرۆزه سهبارت بهو زانسته. (الغزالی، 1984: 36)

روالته قورئان رازیکردنی خه لکی گشتیه بهوهی واتهکی دیاره و یه که و کوتای هیه، بهلام لهراستییدا واتی ناوهکی (الباطن) پیچهوانه واتی روالهته، و زانستی بهلاییداردنه و که گوزارشته له دهرجونی نوریک له دلی باوهردار. غهزالی دهلیت: ((پیویسته تهجاوهزی روالهتی گوته (لفظ) بکهین، له بهرتهوهی تهقلیدی روالهتی واتهکانی قورئان چهقبهستوکردنی قورئانه، داپوشینیکی گهوهی تیگهیشتنی قورئانه)). (الغزالی، 2003: 39) جا سهبارت به غهزالی پیویسته پشت به تیگهیشتن بهستیت له تیگهیشتنی شهریهتی ئیسلامی، ئایهته روالهتییهکان تیپهړینی، چونکه دهبنه داپوشهر وئاستهنگیک له بهردهم تیگهیشتنیکی دروست ټهوهش به پشت بهستن به عهقل دهکړیت، بهلام بهی زیادهوهی، بهو واتییه ټهوهی ټهو تیگهیشتنانه لهسهر عهقل پیویسته ملکهچی ټهو دهقانه بیت که له شهرعدا هاتون له لایه کهوه و له لایه کیرهوه لهسهر شهرع پیویسته روناکی له عهقل وهبرگړیت. (الغزالی، 1995: 260)

گرنگترین ټهو پرسانهی گرنگی پیداوه له شهریهته پرسی روالهت (الظاهر) ناوهړوك و (الباطن) ه، چونکه ئیمه له زوربهی کتیهکانی غهزالیدا دابهشکردنیکي کومه لایهتی دهبینن که خه لکی کردوه به سی چینهوه: (چینی گوتاری وچینی فلهسه فی وچینی مشتمپرکاری) له رهههندهشوه غهزالی له کتیی (القسطاس المستقیم) دا هاتوه که فلهسهفه کهسی خوی هیه ټه گهر به کهسانی چینی گوتاری بدریت ټهوه زهرهه پیده گهیه نیت، وهک ټهوهی مندالیکي شیرخوره گوشتی بالندهی پیدری، ټه گهر ټه هلی مشتمپرکاریش حبکهته و فلهسهفه ی به کارهینا لی بیزار دهبيت و بیزاربونی پایوک که به هیز شیری مروقی پیدری، ټه گهر کهسیکیش له مشتمپرکاریدا له گهل ټه هلی مشتمپرکاریشترین ریگه به کار نههینی ههر وهک قورئان وای فیکرکدوه، ټهوه وهک ټهوه وایه نان بدهیته دهشته کییه که له گهل خورما نهبيت له گهل هیچیر رانه هاتوه. (الغزالی، 2011: 41-42)

له کتیی (جواهر القرآن) دا دهبینن غهزالی جیاکاریه که دهکات له زانستهکانی قورئاندا بهی نزیکی و دوری له مبهستهکان و راستیهکاندا له نیوان دو ئاستدا: یه کهمین زانستهکانی روالهتییه، دوه میان: زانستی ناوهړوكه. روالهت یه کهم شته دهرده کهویت ټهو زانستانه لهخوده گړیت وهک زانستی پیسهکان و دهنگهکان و نهحو، شیکردنهوه، فهرموده، ټهو ئاستهش پیگهیه کی جیاوازی هیه و ههندیکیان خرمته به ههندیکیان دهکن، بهلام ههندیکیان نزیکترین له ناوهړوك وجهوهرهوه، ههر لیروه دهبینن غهزالی زانستی راقه روالهتی لهو بهشه داناوه، و له گهل ټهوهشدا گوتویهتی ټهو زانسته راقه روکهشیه (التفسیر الظاهر) نزیکتره له ناوهړوك وپیگه زانسته کهشی زور بهرزو بالاتره، چونکه چینی کوتای روالهت نزیکه بگانه گهوهره که (مه بهستی ناوهړوكه که) ټهوهش ئاماژه به کاریکي گرنگ دهکات که بریتییه له ئاستی شروقه کردن. که خه لکی ئاسای پیپرازی نین، ټهمه به گوزارشتی غهزالی ټهوه گومانیان وایه که شتیکی لهو گهوهره گرنگترینیه، بهو هوکارهش ټهوان زهرههمندهن، بهلام ههرچی زانستی ناوهړوكه دو چینی خواری لهخوگرتوه. چینی خوارو ټهو زانستانه ی له خوگرتوه که ئاموژگاری کارو چیروکخوان و پاشان شهرعزان و پاشانیش که لامناسان پییه لدهستن و لهسهر ټهم ریزبهندییهش ههر یه کیک له مانه ی باسمانکردن پیویسته پیتهلستن، بهلام ههرچی زانستی چینی سهروهوه، ټهم چینه ریزدارترینیان زانسته بهخوا (الله) بهرزبونهوه له کرداره کانهوه بؤ سیفات و پادشانشینی خودی خوی گهوره، ټهمهش ټهم چینهیه که زانستی دوا روژ و زانستی ریگی راست و زانستی پالفته کردنی دهرن جگه له مانه

لهخۆده گریت، ئەمه بۆ كهسێك كه توانای ناسینی خوای گه وره ی نه بێ به تایبهت زانست به خودی خواوهند، مه گهر كهسێك ئەندازهیهك له بهخششه كانی پێیدراي، ئەگینا زۆربهی تیگه یشتنه كانی لێ ئالۆزده بن و ناتوان به كاره كانیان ههست. مه گهر ئەو كهسانه ی تامه زرۆن و ئاره زوی زانیی راستییان ههیه سه ره رای شاره زای و ئاگاداریان به زانسته كانی روالهت ههیه، بهو په ری زیره کی لێراو بیرتیزی و تیگه یشتنی زۆره هه ولی تیگه یشتنی زانسته كانی روالهت گه رایی ده دهن. (الغزالی، 1979: 37)

كهواته ئیمه له بهرامبه ر دوانه یی روالهت و ناوه رۆكین كه پرن له تایبهتمه ندی زانست و كه ئاست و توانا كانی مرۆف دهیسه پێن، ئەو دوانه یه ش هه لدهستن به قولبونه وه و تیگه یشتن له دهقه كان و لێكدانه وه ی دهقه روالهت و ناوه كیه كان، چونكه دروستكراوه كان چه ندین پێگه و سه ره تایه کی روکاریان ههیه له گه ل رۆچونێك له ناوه رۆكدا، ئەگهر چه قه به ستوی له سروشت روکاردا روبات ئەوه رێگر ده بێت له رۆچون له ناوه رۆكدا. (الغزالی، 2004: 1/ 285)

له گه ل ئەوه شدا قورئان گرنگی به فراوانی تیگه یشتن و اتا كانی داوه، غه زالیش پشتگیری لهو فه رموده یه ی پێغه مبه ر (د.خ) ده كات كه ده فه رموێت: ((ان للقران ظهرا وبطنا واحدا ومطلعا))، (بێگومان قورئان روکارو ناوه رۆکی ههیه سنورداریو ئاگاداریو ههیه)). (آخرجه ابن حیان فی صحیحه من حدیث ابن مسعود – 1/ 276)

هه ندی و ته ی هه والانی هیناوه كه هه مویان بهو ئاراسته دا ده رۆن، ئەویش ئەوهیه له ئاییندا هه ندی و اتای قول هه ن كه ئەو كه سه ی دهستی گرتوه به ته فسیری رواله ته كانه وه كه له سه ر گوزارشتیك یان زمانی شوئینێك بنیاتنراوه، ئەمه هه رچه نده ده بێ ئەو راسته بزانی كه ته فسیرو رافه كان پێویستن. ئەگینا ده بێت له و اتا قورئانییه كان قول ببنه وه، چونكه هه مو شتیك له دیدو بۆچونه كاندا ئیشكالیهت دروست ده كات، وخه لکی تێیدا را جیا ده بن وه هه ندی نیشانه و هیم هه ن كه ته نها ئەهلی فه هم و تیگه یشتن درکیان پێ ده كهن. (الغزالی، 2004: 1/ 295)

له گه ل ئەوه شدا چار نییه وهك گوتمان ده بێ شاره زاو ئاگادار بین به زانسته كانی روالهت، له به ره ئەوه هه ر كهسێك بانگه شه ی تیگه یشتنی نه ئینییه كانی قورئان بكات، به لām شاره زا نه بو بێت له زانسته كانی روالهت ئەوه وهك ئەوه وایه بانگه شه ی ئەوه ی كر دێت چۆته ناوه راستی مالنێك به لām هیشتا ده رگی نه بریوه، یان پێیوایه له مه به ستی زمانی توركه كان ده گات بێ ئەوه ی فیتری زمانی تورکی بو بێت. (الغزالی، 2004: 2/ 292)

هه ندێك جار ده بینین لای غه زالی به دورو درێژی باسی لهو دابهشكاریه ده كات كه پێشتر باسمان كرد، له م ره هه نده وه ده بینین له كتیبیکی دیکه دا كه (مشكاة الأنوار) هه رباره ی ولاتیك پرسیار نوسراوه كه خاوه نه كه ی به دوا ی نه ئینییه كانی خواوه به به لām به یی رواله تی ده ره وه ی ئەو ئایهت وهه والانه ی ئاماژه بۆ ئەم بابته ده كهن كه غه زالی لهو كتیبه دا باسی و اتای رۆشنا ی كردوه، كه چۆن رۆشنا ی راسته قینه بریتییه له خوای گه وره، لهو پرسه دا هه ر گروپێك تیگه یشتنی خۆی ههیه كه له ئاست توانا و تیگه یشتنی خۆیدا یه، ئەمه ش به لگه یه له سه ر جیاوازی و تیگه یشتنی مرۆف له سه ر بابته زانستییه كان كه نزمترین پله ی زانستییه و به رزترین پێگه ش ه ی كه سه تایبه ته تایبه ته كانه ئەوانه ی تایبه تمه ندی ده گمه نیان ههیه كه زیاتر ئەوانه ی وردبین له ئەهلی بورهان و فه یله سوفان.

به لām به تایبهت ئەوانه ی خواوه نی زانسته كانی كه شف و ده رخستن و زاناو شاره زان و بیرو هزریان له جیهانی بینراوه و ده گوازه وه بۆ جیهانی ئەودیه گه ردون. له خواره وه ده گوازه وه بۆ چله پۆیه ی راستی. (الغزالی، 1383: 16 – 18)

له كۆتاییدا پێویسته پرسیارێکی گرنگ بخرینه رو: ئەویش ئەوهیه كه چۆن غه زالی بانگه شه ی قولبونه وه له نه ئینییه كانی قورئان و ناوه رۆکی و اتاكان ده كات، له گه ل ئەوه شدا دزایه تی بانگه شه ی بابته تییه كانی كردوه، پێچه وانیه ی دهقه كان و دیارده كانیان وه ستاوه ته وه، جا ئەو سنوره چیه كه به لگه كانی ئیسلام له جیاوازی نیوان روالهت و ناوه رۆكدا دیاریده كات، غه زالیش خۆی ههستی به گرنگی ئەو بابته كردبو، وه لām یکی رونی بابته كه ی داوه ته وه، ئاماژه ی به وه داوه كه لهو بابته وا گوماند ه بن كه باوه رمان به لابر دنی رواله ته كان هه بێت پێمانوابێت ده بێت پوچه لێكرینه وه، په نا به خوا

پوچه لکردنه وهی رواله ته کان تېروانیی بابیه تییه کانهو، که هر به چاوی پشته وه دهروانن وهاوسه نگی ناکه ن له نیوان روکارو ناوه رۆکدا. (الغزالی، 1383: 35)

جا غه زالی بهم پییه هه والی ئه وهی داوه، که هاوسه نگی له نیوان رواله ت و ناوه رۆکدا بکات جا بهم پییه ناکریت واز له رواله ته کان بهینین و نه بهر پرسیاریه ته کانیش له سهر مرۆف لاده چیت، به لام له گهل ئه مه شدا ده بیت له واتا قورئانییه کان قولبینه وه. (مسعود، 2020: 16)

که واته دهقه کانی قورئان واتای روکارو ناوه کیان ههیه، بویه پیوستان به لیکدانه وه و رافه کردن ههیه، له بهر ئه وهی واتای رواله تی تیکسته کان خه لک ده توانیت به بی شروقه کردن له واتا کانیان تیبگه ن، له چ ئامانجکیان هه لگرتوه، به لام واته ناوه کیه کانی دهق بۆ که مینه یه کی دیاریکراوه، که توانای تیگه یشتنیان بۆ ئاستیکی بالایه و که ته نها ئه وانه له واتای شاراو و ناوه کی وئه و دهقانه ده زانن، که واتای جیاواز هه لده گرن. (موسی، د.ت: 75)

له کو تاییدا عارف تامر له کتیی (الغزالی بین الفلسفه والدين) دا ده لیت: ((غه زالی باوه ریویه پیوستانه ئاین له سه روی فه لسه فه وه بیت، به کاریه یتریت به پیی ئامانج و مه به ست، یاخود به واتایه کیتر ئاین بریتیه له فه لسه فه)) (تامر، 1995: 76).

ئه نجام

له توژیینه وهی پرسى گونجانی نیوان ئاین و فه لسه فه له دیدی غه زالیدا ده گه یه نه ئه نجامانه:

- 1- غه زالیش ئه و پرسه گرنگه ده خاته رو که قورئان بیر کردنه وه به ئه رک ده زانیت. چهند ده قیقکی قورئان ده گاته به لگه.
- 2- غه زالی ئه وه ده سه لمینیت که دهق دژى دهق نییه واتا ئاین و فه لسه فه هه ردوکیان دهقن و هیه دژى یه ک نین.
- 3- له قورئانی پیرۆزدا ده قه گه لیک هاتون ده سه وه یه کان ته ئویلیانه کردون به لام موخته زیله و فه یله سوفان زیاده ریویه کان ته ئویلا کردوه، ئه گه رچی غه زالی ناوه ندگیر بو، ئه وهی پیوستان به ته ئویل بویت ته ئویلیکردوه ئه وشى پیوستان به ته ئویل نه بویت به رواله تی هیش تویتیه.
- 4- غه زالی ته ئویلی سپاردوه به وزانیانه ی که له زانستدا رۆچون قه ده غه ی کردوه که خه لکی ئاسایی ده ست بۆ ئه م کاره بهرن.
- 5- غه زالی ئه وه ده خاته رو که قورئان رواله ت و ناوه رۆکه رواله ته کان په یه وه ستن به خه لکی ئاسایی و ناوه کیه کانیش په یه وه ستن به زاناکانه وه.
- 6- دواى مشتومرێکی زۆری فه یله سوفان ئه وه سه لمینرا که ئاین و فه لسه فه هاویرای یه کترن.

لیستی سه رچاوه کان

- ابن کثیر (٢٠١٤) تفسیر ابن کثیر، ج 2، و: علی حاجی عبد الله پرسی، ناوه ندی رۆشنیر، چ 2، ب.ش.
- ابن کثیر (٢٠١٤) تفسیر ابن کثیر، ج 3، و: علی حاجی عبد الله پرسی، ناوه ندی رۆشنیر، چ 2، ب.ش.
- ابن کثیر (٢٠١٤) تفسیر ابن کثیر، ج 4، و: علی حاجی عبد الله پرسی، ناوه ندی رۆشنیر، چ 2، ب.ش.
- ابن کثیر (٢٠١٤) تفسیر ابن کثیر، ج 5، و: علی حاجی عبد الله پرسی، ناوه ندی رۆشنیر، چ 2، ب.ش.
- اخرجه ابن حبان في كتاب العظمة (299/1) في حديث أبي هريرة.
- الزهبي (2004) سير اعلام النبلاء، ج 11، تحقيق: عبدالقادر، دار المكتبة العلمية، بيروت.
- الزهبي (2004) سير اعلام النبلاء، ج 7، تحقيق: عبدالقادر، دار المكتبة العلمية، بيروت.
- الغزالي (2004)، احيا العلوم الدين، ج 1، تحقيق: سعيد عمران، دار الحديث، ط 1، القاهرة.

- الغزالي (2004)، احيا العلوم الدين، ج2، تحقيق: سعيد عمران، دار الحديث، ط1، القاهرة.
- الغزالي (2004)، احيا العلوم الدين، ج3، تحقيق: سعيد عمران، دار الحديث، ط1، القاهرة.
- الغزالي (2004)، احيا العلوم الدين، ج6، تحقيق: سعيد عمران، دار الحديث، ط1، القاهرة.
- الغزالي، (٢٠٠٣) الاربعين في أصول الدين، تحقيق: عبدالله عبد الحميد عرواني، دار القلم، دمشق.
- الغزالي، (١٩٩٢) قانون التاويل، تحقيق: محمود بيجو، د.مط، ط1، د.م.
- الغزالي، (د.ت) الاقتصاد في الاعتقائد، تحقيق: انس محمد عدنان الشرفاوي، دار المنهاج، د.ط، د.م.
- الغزالي، (٢٠١١) المتصفى من علم الاصول، ج1، تحقيق: محمد عبد الرحمن المرعشلي، دار النفاس، ط1، بيروت.
- الغزالي، (٢٠١١) المتصفى من علم الاصول، ج2، تحقيق: محمد عبد الرحمن المرعشلي، دار النفاس، ط1، بيروت.
- الغزالي، (د.ت) المنغول من تعليقات الاصول، تحقيق: محمد حسن هيتو، دار الفكر، د.ط، د.م.
- الغزالي، المتقيم (٢٠١١)، ضمن مجموعة رسائل الغزالي، دار الكتب العلمية، ط5، بيروت.
- الغزالي، (د.ت) فيصل التفرقة بين الاسلام والزندقة، ضمت مجموعة رسائل الغزالي، دار الكتب العلمية، ط5، بيروت.
- الغزالي، (٢٠١٢) الجام العوام عن العلم الكلام، صححه: احمد حسن محمد عمر، المكتبة الأزهرية للتراث، ط4، القاهرة.
- الغزالي، (١٩٨٤) جواهر القرآن، تحقيق: الشيخ محمد رشيد رضا القباني، قصر الكتاب، ط3، البليدة.
- الغزالي، (١٩٩٥) ميزان العمل: تعليق: على بوملهم، دار و مكتبة الهلال، د.ط، بيروت.
- الغزالي (١٩٧٩) المنقذ من الضلال، تحقيق: عبد الحليم محمود، دار الكتاب اللبناني، بيروت.
- الغزالي (١٣٨٣) مشكاة الانوار، تحقيق: ابو العلاء عفيفي، دار الحديث، د.ط، القاهرة.
- الموسوي، موسى (1989) من الكندي الى ابن رشد، منشورات، عوידات، ط4، بيروت.
- المجيدل، عبد الله والسناد، جلال (٢٠١٦) المدخل إلى الفلسفة، منشورات جامعة دمشق، د.ط، دمشق.
- الدينوري، ابن قتيبة، (١٩٥٤) تأويل مشكل القرآن، تحقيق: السيد احمد صقر، صبة الحلبي، د.ط. القاهرة.
- ابن رشد، (٢٠٠٧) فصل المقال، تحليلية: محمد عابد الجابري، مركز دراسات الوحدة العربية، د.ط، بيروت.
- دنيا، (1980) الحقيقة في نظر الغزالي، دار المعارف بمصر، ط4، القاهرة.
- موسى، محمد يوسف، (د.ت) ابن رشد الفيلسوف، دار احياء الكتب العربية، د.ط، د.م.
- حمو، محمدات، (٢٠١٢) العقل الحجاج بين الغزالي وابن رشد، جداول للنشر والتوزيع، ط1، بيروت.
- فاطمي، فتيحة، (٢٠١١) التأويل عند فلاسفة المسلمين ابن رشد، نموذجاً، جداول للنشر والتوزيع، ط1، بيروت.
- عبد المهيمن، احمد، (2001) اشكالية التأويل بين كل من الغزالي و ابن رشد، دار الوفاء، ط1، الاسكندرية.

<https://www.noor-book.com>

<https://www.facebook.com>

پهراوێزه کان:

- (¹) غه زالی: ناوی (محهمه دی کوری محهمه دی کوری ئهمه دی غه زالیه) ناسناوی ئه بو حامیده به (حجة الاسلام، أعجوب الزمان، زين العابدين، برکه الانام، مفتی الامه، شریف الائمه) ناسراوه له ساڵی (450ك – 1059ز) له گوندی تابوران سهر به شاری (توس) له ئێران له داکیبوه، له سهر دهستی (إمام الحرمين جوينی) فیری زانسته شه رعیهی کان بوه. یه کێکه له بیرمهنده گه وره کانی هزری ئیسلامی و له لایهن (نظام الملك) ی وهزیری سه لجوییه وه کراوه به مامۆستای خوێندنگای نیزامیه له به غداد، دژی باتینییه کان وه ستاوه ته وه (الذهبی، 2004: 12 / 186)
- (²) فارابی: (259 – 339ك / 870-950ز) محمدي کوری محمدي ته رقانه، له شاری فارابی کازاخستان له داکیبوه، به دامه زرینه ری فه لسه فه ی ئیسلامی داده نریت له دوا ی ئه رستۆ به دوهم فه یله سوف ناوه زه ندرکراوه (الذهبی، 2004: 7 / 231)
- (²) سلیمان دنیا): نوسه رێکی دیاری زانکۆی ئه زه ره و زیاتر له باره ی غه زالی و ئیبن روشده وه ده نوسیت، کتیی (تهافت الفلاسفة) ی غزالی و (تهافت التهافت) ی ابن رشد و (الاشارات والتنبيهات) ی ئیبن سینای تحقیق کردوه. <https://www.noor-book.com>
- (³) احمد عبدالمهيمین: نوسه رێکی میسریه خاوه ن کتیی (اشکاليه التأويل بين كل من الغزالي وابن رشد) (نظرية المعرفة بين ابن رشد وابن العربي) ی . <https://www.facebook.com>